Bernardus Claravallensis: Flores
Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 14[82], 14[82]

ria esse dn̄t. q̄ntū tu familiaris es
tibi. Nec sic dicimus bona nature
q̄si gr̄e nō sint. Sed idō ꝙ ip̄i na
ture q̊dāmō ingenita et ɔplātata
fuerit. anteq̄ȝ fierȝ pc̄c̄m illud. qḋ
nō solū ꝑsonā infecit. ȝ et naturā
Ex tūc nō ita nob̄ ad manū ꝓue/
nisse mōstrant̄ ꝓpter vuln⁹ inflictū:
cum tn̄ nos illa in nobis et circa
nos esse tā rōnibus q̄ȝ affectioni/
bus plerūq̄ȝ sentiamus

Ca. lxxv de Triplici di-
stinctione bonorum supradictoꝝ
vbi supra:

Quia nos ex aīa et corpe
subsistimus: ab aīali pte.
id ē a bonis corꝑis incipi
amus. Sūt aūt oīa bona corꝑis.
et q̄ ei solūmō debeam⁹: sanitas.
Nihil aūt vltra ei dandū ē vel q̄/
rendū: ȝ hoc t̄mino ligandū ⁊ fre
nandū est. cū fructus ei⁹ nullus sit
et mors sit finis illius. Sed hic fo
uea est: que nolo vos lateat. Insi
diat̄ eni voluptas sanitati: et taȝ
subtili malignitate ꝓsequit̄: vt vix
eā q̄s vel possit cauere. vel nouerit
Qḋ si voluptati s̄uitur nō sanita/
ti: hoc iā nō de natura est. sed sub
natura. que morti manus dat cū
magistram constituit voluptateȝ
Sic aūt corꝑis natura ē sanitas:
ita cordis natura est puritas. q̄a
turbato oculo nō videtur deus. ⁊
cor hūanū ad hoc factū est. vt suū
videat creatorē Hic tn̄ simpl̄r ac/
cipim⁹ puritatē. vt videlȝ oīa q̄
agimus pure et simpl̄r ɔfiteamur
dn̄o in orōne. hoi in ɔfessione. Et
q̄a sociale aīal sum⁹: si fieri potest
qḋ ex nobis est. pacē hēamus cū
oībus hoibus. Hec ē enim lex na/
turalis societatis: vt omnia que
nobis fieri nolum⁹. alijs ne facia/
mus: et que nobis fieri volumus.
alijs studeam⁹ impendere. Sc̄orū
aīabus q̄ de hui⁹ mortalitatis car
cere ad celoꝝ gaudia volauerūt
debem⁹ imitationē: q̄a siles nobis
fuere passibiles: Sȝ ⁊ illis qui nō
in tāta scītate. seu pacta pnia exie
rūt: ɔpassionē debem⁹. et orōnem
A sanctis xp̄o āgelis auxiliū q̄ren
dū est: q̄a āministratorij spūs sūt
missi ꝓpter nos vt hēditatē capia
mus salutis. Ab illo aūt rerū oīm
dn̄o pietas q̄renda est. vt ille cui⁹
natura bonitas ē. s̄m multitudinē
miseracionū suaꝝ misereat̄ nostri
Ipsi eni nos et amorē debem⁹ et
subiectionē Amorē. q̄a fecit: ⁊ bn̄/
fecit nobis. Subiectionē. q̄ȝ super
nos est. Ita ergo et sanitatē cor/
pori. puritatē cordi: pacē f̄ri. imi/
tationē sc̄tis. ɔpassionē mortuis
auxiliū ab āgelo. pietatē a deo ex
archa naturaliū bonoꝝ habē de
bemus. In his aūt bonis repara
mur. ⁊ q̄si q̊dāmō restituimur i an
tiquū: dū ad ingenitā nat̄e suaui
tatē r̄uertimur: dū et nob̄ et his q̄
circa nos sūt. et q̄ sup̄ nos sūt de/
bitū rerum ordineȝ exhibemus. ⁊
hec quidem pro bonis naturali/
bus. Spiritualia autem bona

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-319/0247
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG